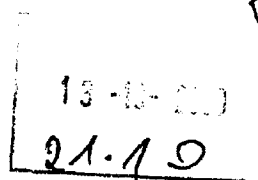

REPUBLIKA SLOVENIJA

MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR

www.mop.gov.si, e: gp.mop@gov.si
Dunajska cesta 48, 1000 Ljubljana
t: 01 478 74 00, f: 01 478 74 22

OB-014 1119

Številka: 35607-23/2008-12

Datum: 9. 10. 2009

ZADEVA: Obvestilo o ugotovitvah in pravnem naziranju Ministrstva za okolje in prostor v zvezi s pritožbo Uroša Macerla zoper okoljevarstveno dovoljenje, št. 35407-104/2006-195 z dne 23. 7. 2009, ki ga je na zahtevo družbe Lafarge cement, d.d., Trbovlje, izdala Agencija RS za okolje

Spoštovani!

V postopku odločanja o pritožbi Uroša Macerla, Ravenska vas 26a, Zagorje ob Savi, zoper odločbo – okoljevarstveno dovoljenje Agencije RS za okolje, št. 35407-104/2006-195 z dne 23. 7. 2009, je pritožbeni organ preučil nekatere pritožbene navedbe, ter na podlagi teh ugotovitev sklenil, da bo potrebno pomanjkljivosti postopka na prvi stopnji odpraviti v dopolnilnem postopku na drugi stopnji (prvi odstavek 251. člena Zakona o splošnem upravnem postopku, Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo in 126/07, v nadaljevanju ZUP). V nadaljevanju vas kot stranke postopka obvešča o pravnem naziranju ter ugotovitvah, ki zahtevajo tako ravnanje.

Vse stranke postopka so vabljeni da se v roku 8 dni od vročitve tega dopisa do njegove vsebine opredelijo in ugotovitve dopolnijo.

A. Splošno pravno naziranje

Upravni organ prve stopnje je z izpodbijano odločbo izdal okoljevarstveno dovoljenje za napravo, ki lahko povzroča onesnaževanje večjega obsega. Pojem "naprava, ki lahko povzroča onesnaževanje večjega obsega" izhaja iz Direktive Sveta 96/61/ES z dne 24. 9. 1996 o celovitem preprečevanju in nadzoru onesnaževanja okolja (UL L št. 257 z dne 10. 10. 1997, str. 26), ki v angleščini nosi naslov Council Directive concerning Integrated Pollution Prevention and Control. V strokovni in posledično obči javnosti se je zato za omenjeno direktivo izoblikoval izraz IPPC Direktiva, za naprave, katerih obratovanje ta ureja, pa IPPC naprave. Tudi pritožbeni organ zaradi krajšega pojma v nadaljevanju te obrazložitve uporablja izraz "IPPC naprava", ki za potrebe te obrazložitve predstavlja sopomenko zakonskemu izrazu "naprava, ki lahko povzroča onesnaževanje večjega pomena". Uvodna predstavitev izvora zakonske ureditve (torej obveznost Republike Slovenije, da v svoj pravni red prevzame cilje omenjene direktive) pa ni namenjena le pojasnilu o uporabi tega pojma, pač pa tudi temu, da pritožbeni organ poudari njen pomen. Kot pove že angleški naziv direktive ter njeno besedilo, gre za celovito, večrazsežno obravnavanje obratovanja industrijskih obratov z namenom zagotovitve preprečevanja onesnaževanja okolja kot celote in njegovega nadzora. Države članice ES so bile na podlagi te direktive zavezane v svoj pravni red prenesti ukrepe za preprečevanje oziroma zmanjševanje emisij v zrak, vodo in tla ter ukrepe glede odpadkov, vse z namenom, da bi dosegli visoko stopnjo varstva okolja kot celote.

Za prenos IPPC direktive je Državni zbor RS v Zakonu o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 41/04, 17/06, 20/06, 28/06 Skl.US, 39/06-UPB1, 49/06-ZMetD, 66/06 Odl.US, 112/06 Odl.US: U-I-40/06-10, 33/07-ZPNačrt, 57/08-ZFO-1A, 70/08, v nadaljevanju ZVO-1) določil posebne pogoje za obratovanje IPPC naprav oziroma pogoje, da tovrstne naprave pridobijo okoljevarstveno dovoljenje. Gre za 68. do 81. člen ZVO-1, ter druge, ki se na te naprave smiselno nanašajo, in na podlagi katerih so bili izdani tudi številni podzakonski akti, ki urejajo različne vidike obratovanja teh naprav. Naprava je v 8. točki 3. člena ZVO-1 definirana kot nepremična ali premična tehnološka enota, za katero je določeno, da lahko povzroča obremenitev okolja, ker v njej poteka eden ali več določenih tehnoloških procesov in na istem kraju drugi z njimi neposredno tehnološko povezani procesi, ki lahko povzročajo obremenitev okolja. Vrste IPPC naprav pa je skladno s četrtem odstavkom 68. člena ZVO-1 predpisala Vlada v Uredbi o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07, 122/07, v nadaljevanju IPPC uredba). V tej uredbi je naprava, ki lahko povzroča onesnaževanje večjega obsega, definirana kot nepremična tehnološka enota, v kateri poteka ena ali več dejavnosti s proizvodno zmogljivostjo nad pragom iz priloge 1, ki je sestavni del te uredbe, in na istem kraju katerakoli druga z njo neposredno tehnično povezana dejavnost, ki lahko povzroča obremenitev okolja. Med naprave se ne uvrščajo naprave, ki se uporabljajo samo za raziskave, razvoj in preizkušanje novih izdelkov ter procesov (1. točka prvega odstavka 2. člena IPPC uredbe). Izpostaviti je potrebno tudi 3. točko prvega odstavka 2. člena IPPC uredbe, ki opredeljuje drugo z napravo neposredno tehnično povezano dejavnost: to je dejavnost, ki je nujno potrebna za delovanje naprave, ali pa je njeno delovanje pogoj ali vzrok njenega obstoja tudi, če ne obratuje na istem kraju. Druge z napravo neposredno tehnično povezane dejavnosti so zlasti:

- vhodne aktivnosti, ki so potrebne, da se lahko začne izvajati dejavnost v nepremičnih tehnoloških enotah, kot je npr. skladiščenje in manipulacija s snovmi, pridobivanje in priprava surovin, vhodnih materialov in obdelovancev;
- vmesne aktivnosti, ki so povezane s skladiščenjem in pripravo polizdelkov med izvajanjem dejavnosti v napravi;
- zaključne aktivnosti, ki so povezane s končno obdelavo, dodelavo ali nadaljnjo predelavo proizvodov naprave, pakiranjem in skladiščenjem izdelkov ali z obdelavo odpadkov (vključno z obdelavo živinskega gnoja);
- infrastrukturne aktivnosti kot npr. energetske naprave, objekti in infrastruktura, pralnice, ipd.

Na podlagi doslej navedenega je potrebno zaključiti, da k IPPC napravi sodi skup vseh dejavnosti in naprav, ki (tehnično) služijo namenu, kot ga zasleduje glavna naprava.

Pritožbeni organ je prepričan, da zgoraj predstavljena določila zahtevajo, da se v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za IPPC naprave (v nadaljevanju IPPC dovoljenje) take naprave obravnavajo kot celota, kar potrjujeta 4. in 5. člen IPPC uredbe. Prepričan pa je tudi, da je treba tudi vsebino IPPC dovoljenja (dopustne vrednosti in pravila ravnanja) izreči za IPPC napravo kot celoto, če ni posebej predpisano drugače. Poudariti je potrebno tudi, da prvi odstavek 68. člena ZVO-1 določa, da obveznost pridobitve IPPC dovoljenja za upravljavca ne obstaja le pred začetkom obratovanja take naprave, temveč tudi pred vsako večjo spremembo v njenem obratovanju. Iz zakonskega besedila izhaja, da se, če upravljavec načrtuje tako spremembo v obratovanju, da bi ta pomenila večjo spremembo v obratovanju naprave, kot je definirana v drugem odstavku 68. člena ZVO-1, IPPC dovoljenje pridobiva ponovno – gre torej za novo dovoljenje, ki nadomesti prej izdanega.

Postopek pridobivanja IPPC dovoljenja in njegovo vsebino (vključno z dopustnimi vrednostmi in pravili ravnanja) predpisuje ZVO-1 ter množica podzakonskih predpisov. Ker pa je ZVO-1 (Uradni list RS, št. 41/04) začel veljati 7. 5. 2004, ko so na teritoriju Republike Slovenije že obstajale in po dotlej veljavnih predpisih obratovale naprave, ki jih je bilo potrebno opredeliti kot IPPC naprave, je z zakonom za upravljavce teh naprav določen nekoliko drugačen režim, ki to dejstvo upošteva. Drugačen režim se kaže npr. v naslednjih določbah: obveznost prijave obstoječih naprav do 30. 4. 2005 – 14. člen IPPC uredbe; obveznost vložitve zahteve za IPPC dovoljenje do 31. 10. 2006 – 14. člen IPPC uredbe; možnost določitve izvršljivost odločbe takoj po vročitvi (ne pa šele s pravnomočnostjo) – četrti odstavek 172. člena ZVO-1; začetek teka roka veljavnosti IPPC dovoljenja od dneva dokončnosti (ne pa od dneva začetka obratovanja) – 14. člen IPPC uredbe; neuporaba določb 71. (sodelovanje javnosti) in 73. člena ZVO-1 (stranke v postopku), neuporaba določbe drugega odstavka 70. člena ZVO-1 o elaboratu o

določitvi vplivnega območja naprave kot obvezni sestavini vloge za pridobitev IPPC dovoljenja – 90. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja – ZVO-1B (Uradni list RS, št. 70/08). Drugačen režim se kaže tudi v zvezi z vsebino IPPC dovoljenja: dopustne vrednosti emisij in obratovalni pogoji za obstoječe naprave so lahko tudi blažji od vrednosti, dosegljivih z uporabo najboljših razpoložljivih tehnik, opisanih v referenčnih dokumentih, če je za posamezno vrsto obstoječih naprav poseben predpis določil posebne prehodne mejne vrednosti in rok za prilagoditev obstoječih naprav najboljšim razpoložljivim tehnikam zaradi upoštevanja njihovih tehničnih značilnosti (četrti odstavek 14. člena Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 71/07)) – navedeno potrjujejo nekateri drugi podzakonski predpisi, v katerih so za obstoječe IPPC naprave določene višje dopustne vrednosti emisij in manj strogi obratovalni pogoji, pri čemer se upravljavcu dopusti prehodno obdobje, do zaključka katerega mora obratovanje prilagoditi splošnim zahtevam za nove IPPC naprave. Iz navedenega je razvidno, da je za obstoječe IPPC naprave vzpostavljena izjema tako v smislu postopka izdaje IPPC dovoljenja, kot tudi njegove vsebine. Ker pa gre za izjemo, ki za upravljavce obstoječih IPPC naprav uveljavlja ugodnejši režim, je pritožbeni organ prepričan, da jo je potrebno razlagati omejujoče, ter upoštevati, da je treba uporabiti splošno normo, če za primer obstoječe IPPC naprave ni izrecno drugače določeno.

172. člen ZVO-1 tako določa, katere so obstoječe IPPC naprave (drugi odstavek): za obstoječo IPPC napravo se šteje naprava, ki obratuje na dan uveljavitve predpisa iz četrtega odstavka 68. člena ZVO-1 (torej na dan uveljavitve IPPC uredbe – 18. 9. 2004) ali je bilo pred njegovo uveljavitvijo zanj pridobljeno pravnomočno gradbeno dovoljenje po predpisih o graditvi objektov. Pritožbeni organ mora zato odgovoriti na vprašanje, kako obravnavati napravo, katere obratovanje se spreminja v obdobju 18. 9. 2004 (datum, ko mora naprava obratovati ali pa mora njen upravljavec razpolagati s pravnomočnim gradbenim dovoljenjem, da jo je mogoče šteti za obstoječo napravo) do 31. 10. 2006 (datum, do katerega mora upravljavec za obstoječo napravo vložiti zahtevo za izdajo IPPC dovoljenja) oziroma do dneva izdaje IPPC dovoljenja na podlagi zahteve upravljavca obstoječe IPPC naprave. Vprašanje se zastavlja predvsem, ker je pritožbeni organ prepričan, da posebnega (izjemnega, za upravljavca obstoječe IPPC naprave ugodnejšega) režima, ki velja za obstoječe IPPC naprave, ni mogoče uporabiti, če bi upravljavec obstoječe IPPC naprave po že izdanem IPPC dovoljenju zaradi večje spremembe v njenem obratovanju zahteval izdajo novega IPPC dovoljenja. Prepričan je namreč, da bi moral v takem primeru upravni organ postopek voditi in odločbo izdati na podlagi splošnih okoljevarstvenih norm, brez upoštevanja izjem, ki veljajo za obstoječe IPPC naprave.

Pritožbeni organ je prepričan, da je treba za odgovor na zastavljeno vprašanje izhajati iz določila, da je obstoječa IPPC naprava tista naprava, ki na dan uveljavitve IPPC uredbe (18. 9. 2004) obratuje oziroma je dovoljena z gradbenim dovoljenjem (drugi odstavek 172. člena ZVO-1). Skladno s tem izhodiščem se za obstoječo IPPC napravo šteje naprava, kakršna obratuje na navedeni datum, oziroma kot ji je z ustreznimi upravnimi akti dovoljeno, da obratuje. Na podlagi tega izhodišča pritožbeni organ sodi, da vsaka sprememba v obratovanju naprave, ki pomeni večjo spremembo v obratovanju (drugi odstavek 68. člena ZVO-1), in ki je v obstoječi napravi uvedena po tem datumu, ne more biti predmet IPPC dovoljenja za obstoječe naprave (in obravnavanja po ugodnejšem režimu). Stališče utemeljuje prav drugi odstavek 172. člena ZVO-1, ki navedeni datum določa kot tisti datum, ki je bistven za presojo vprašanja, ali gre za obstoječo IPPC napravo, ali ne. Poleg dejstva, da na ta dan obratuje, oziroma je njeno obratovanje dovoljeno z ustreznim upravnim aktom (pravnomočnim gradbenim dovoljenjem), je po prepričanju pritožbenega organa bistveno tudi, da na ta datum obratuje na določen način (oziroma je ta način dovoljen z ustreznim upravnim aktom). Zgolj ta način obratovanja pa sme biti predmet IPPC dovoljenja za obstoječe naprave.

Navedeno stališče utemeljuje tudi splošno pravno načelo enakosti pred zakonom: v neutemeljeno neenak položaj bi bil postavljen upravljavec obstoječe naprave, ki mu je bilo IPPC dovoljenje po posebnem režimu že izdano, in bi v istem obdobju, kot upravljavec obstoječe naprave, ki mu tako dovoljenje še ni bilo izdano, spreminjal obratovanje njegove naprave – prvi bi bil v postopku izdaje IPPC dovoljenja obravnavan po splošnem režimu, drugi pa po ugodnejšem režimu za obstoječe IPPC naprave, čeprav bi šlo za v bistvenem enak pravni položaj, to je večjo spremembo v obratovanju obstoječe IPPC naprave. Z določitvijo datuma 18. 9. 2004 pa so bili vsi upravljavci obstoječih naprav postavljeni v objektivno enak položaj, ki je bil odvisen le od datuma uveljavitve IPPC uredbe, in to ne le glede obstoja obstoječe

naprave, pač pa tudi načina njenega obratovanja. Pritožbeni organ se je ukvarjal tudi z vprašanjem, ali ima na to stališče kakšen vpliv datum 30. 4. 2005 (dan, do katerega so morali upravljavci prijaviti obstoječe IPPC naprave), datum 31. 10. 2006 (dan, do katerega so morali upravljavci za obstoječo napravo vložiti zahtevo za izdajo IPPC dovoljenja), datum dejanske vložitve zahteve za izdajo IPPC dovoljenja ali pa celo datum izdaje IPPC dovoljenja za obstoječo napravo. Ugotovil je, da gre pri prvih dveh za koledarsko postavljene roke, ki po prepreičanju pritožbenega organa niso prekluzivni, kar torej omogoča, da so upravljavci obstoječo IPPC napravo prijavili oziroma zanjo zahtevali izdajo IPPC dovoljenja v relativno dolgem obdobju. Referenčne časovne točke tako navedena datuma ne moreta predstavljati. Enako velja za zadnja dva navedena datuma, ki ne zagotavljata enakosti vseh upravljavcev obstoječih IPPC naprav, saj sta odvisna od volje vsakega upravljavca, kdaj bo vložil zahtevo (kot navedeno, z uredbo določen rok ni prekluziven), oziroma od upravnega organa, kdaj bo uspel zaključiti konkretni postopek in izdati IPPC dovoljenje.

Stališče, da je za presojo stanja obstoječe naprave (tako njenega obstoja, kot tudi njenega načina obratovanja) edino relevanten datum uveljavitve IPPC uredbe, utemeljuje tudi sama uredba. Uredba o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, kot je veljala na dan 30. 4. 2005 (Uradni list RS, št. 97/04), je namreč v prvem odstavku 14. člena določala, da morajo upravljavci obstoječih IPPC naprav do 30. 4. 2005 te prijaviti, pri čemer mora prijava vsebovati podatke iz 1. do 5. točke 7. člena:

1. podatke o upravljavcu;

2. podatke o napravi:

- navedbo dejavnosti in oznako naprave v skladu s priložo 1 ter njeno proizvodno zmogljivost,
- navedbo drugih naprav ali obratov na istem kraju,
- navedbo kraja naprave (naslov/parcelna številka zemljišč),
- navedbo številke, datuma in organa, ki je izdal uporabno dovoljenje za napravo, drugo napravo ali obrat, če gre za obstoječo napravo,
- geodetske podatke o zgradbi, v kateri se nahaja naprava, druga naprava ali obrat,
- opis tehnoloških procesov v napravi, drugi napravi ali obratu,
- navedbo vrst in količin surovin, pomožnih sredstev, drugih snovi in energije, uporabljenih v napravi, drugi napravi ali obratu,
- opis virov emisij in njihovih izpustov,
- navedbo vrste in količine emisij iz naprave, druge naprave ali obrata v posamezne dele okolja in opredelitev njihovih učinkov na okolje,
- opis vrste, količin in načina ravnanja z odpadki;

3. okoljske značilnosti kraja naprave, druge naprave ali obrata:

- opis lokacije z grafičnim prikazom objektov, naprav in infrastrukture, opredelitvijo območja varstva pred hrupom,
- opis meteoroloških, hidroloških in geoloških značilnosti kraja,
- opis obstoječega stanja okolja, na katerega vpliva naprava (kakovost zraka, voda in tal),
- navedbo in opis občinskih prostorskih aktov, iz katerih je razvidna umeščenost dejavnosti v prostoru;

4. podatke o ukrepih in tehnikah za:

- preprečevanje onesnaževanja okolja, zlasti z uporabo najboljših razpoložljivih tehnik,
- preprečevanje onesnaženja okolja večjega obsega,
- preprečevanje nastajanja in ponovno izrabo odpadkov,
- predelavo nastalih odpadkov ali njihovo odstranjevanje, če predelava tehnološko ali ekonomsko ni mogoča,
- učinkovito rabo energije;

5. prikaz skladnosti naprave z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, opisanimi v referenčnih dokumentih iz 9. člena te uredbe ali drugih javno dostopnih virih iz 11. člena te uredbe:

- primerjavo uporabljenih tehnik in emisij naprav v vode, zrak in tla,
- primerjavo nastajanja in ravnanja z odpadki,
- primerjavo specifične porabe naravnih virov in energije.

Uredba je torej upravljavcem obstoječih naprav dala nekaj več kot pol leta časa, da pripravijo obsežno dokumentacijo, ki jo v obliki prijave predložijo organu prve stopnje. Podatki, ki bi jih morali upravljavci obstoječih naprav posredovati organu, so v veliki meri enaki, kot podatki, kot jih je morala vsebovati

vloga za izdajo IPPC dovoljenja. Kot je razvidno zgoraj, gre predvsem za podatke o obstoječem stanju naprave (predvsem 2. točka).

Pritožbeni organ na podlagi tega zaključuje, da mora pristojni upravni organ, če ugotovi, da je zahteva za izdajo IPPC dovoljenja za obstoječe naprave po vsebini taka, da ne odraža stanja naprave na dan 18. 9. 2004, oziroma da je upravljavec z vloženo zahtevo zahteval dovoljenje za njeno obratovanje, ki v primerjavi s stanjem naprave na dan 18. 9. 2004 predstavlja večjo spremembo, napravo opredeliti kot novo IPPC napravo ter uporabiti splošna določila (splošen režim) za IPPC naprave.

B. Ugotovljena dejstva v zvezi z obravnavano upravno zadevo

Agencija Republike Slovenije za okolje je z odločbo, št. 35407-104/2006-195 z dne 23. 7. 2009, na zahtevo upravljavca, družbe Lafarge cement, d.d., Kolodvorska cesta 5, Trbovlje, izdala okoljevarstveno dovoljenje za napravo, ki jo je štela za obstoječo IPPC napravo. Zoper to odločbo se je po svojem pooblaščenca pritožil stranski udeleženec, Uroš Macerl, Ravenska vas 26a, Zagorje ob Savi, ki je v pritožbi navedel, da je upravni organ prve stopnje napravo napačno obravnaval kot obstoječo IPPC napravo. Med drugim je navedel, da je na dan uveljavitve IPPC uredbe obravnavana naprava proizvajala cement zgolj s klasičnimi gorivi, medtem ko je bilo z izpodbijano odločbo dovoljeno tudi sežiganje odpadkov. Na podlagi teh navedb je pritožbeni organ skušal ugotoviti, kakšno je bilo stanje obravnavane naprave na dan 18. 9. 2004.

To ugotovitev je opravil s pomočjo spisnega gradiva, ki ga upravni organ prve stopnje hrani pod številko 35410-48/2005, v kateri se nahaja prijava te naprave, ki jo je upravljavec vložil dne 28. 4. 2005 (datum prejema pri organu prve stopnje). Čeprav se datum vložitve prijave ne ujema z datumom 18. 9. 2004, za ugotovitev relevantnih dejstev to ni pomembno, saj je ugotovljeno, da se prijava obstoječe IPPC naprave in zahteva za izdajo IPPC dovoljenja za obstoječo napravo tako razlikujeta glede obratovanja, da je te razlike potrebno šteti za večje spremembe v obratovanju, zaradi česar konkretne naprave ni mogoče obravnavati kot obstoječe IPPC naprave. Pritožbeni organ je ugotovil, da obstajajo vsaj naslednje razlike:

1. Po opisanem stanju iz prijave ima rotacijska peč za žganje cementnega klinkerja z izmenjevalcem toplote proizvodno zmogljivost 1250 ton/dan – v zahtevi za izdajo dovoljenja je navedena proizvodna zmogljivost iste naprave 1400 ton/dan.
2. Po opisanem stanju iz prijave se za obratovanje naprave uporablja kurilno olje – mazut ter črni premog in petrol koks – zahteva za izdajo dovoljenja pa poleg teh goriv vsebuje kot dodatno gorivo odpadke, s katerimi bi se izvajala predelava po postopku R1 (sosežig), in sicer s tako zmogljivostjo predelave, da bi se lahko naprava zgolj zaradi tega uvrstila med IPPC naprave (oznaka 5.1. po prilogi I IPPC uredbe)
3. Skladno s prijavo je v sklop celotne IPPC naprave poleg osnovne tehnološke enote (rotacijske peči) uvrščenih še 21 tehnološko povezanih naprav oziroma dejavnosti – zahteva za izdajo IPPC dovoljenja jih med te uvršča 27.

C. Materialno-pravno stališče glede na ugotovljena dejstva v konkretni zadevi

Vse ugotovitve pod točkami 1. do 3. utemeljujejo sklep, da se je obratovanje obravnavane IPPC naprave od aprila 2005 (čas vložitve prijave) do oktobra 2006 oziroma do konca postopka (do izdaje izpodbijane odločbe, saj je med postopkom vlagateljica zahtevo dopolnjevala) spremenilo. Toliko bolj ta ugotovitev velja za primerjavo med obratovanjem iz časa uveljavitve IPPC uredbe (18. 9. 2004) ter obratovanjem ob vložitvi zahteve oziroma obratovanjem ob zaključku postopka.

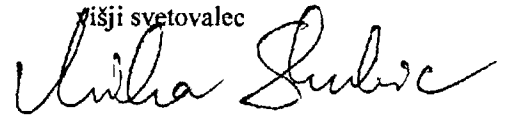
Pritožbeni organ je prepričan, da spremembe pomenijo večje spremembe v obratovanju obravnavane IPPC naprave. Drugi odstavek 68. člena ZVO-1 namreč določa, da se za večjo spremembo v obratovanju naprave iz prejšnjega odstavka šteje vsaka sprememba naprave ali njena razširitev, ki **spremeni glavne tehnične značilnosti naprave** (točka 3.) ali njeno **zmogljivost** (točka 1.) in ima za posledico **spremembo količine ali vrste emisije** (točka 2.) v okolje ali druge negativne vplive na ljudi ali okolje. Ta ugotovitev ima skladno z zgoraj pojasnjenim splošnim pravnim naziranjem za posledico, da se konkretne IPPC

naprave ne more obravnavati kot obstoječe IPPC naprave, pač pa po splošnem režimu, ki velja za nove IPPC naprave. Zaradi načela, da se z IPPC dovoljenjem presoja, dovoljuje in omejuje obratovanje celotne IPPC naprave z vseh predvidenih vidikov varstva okolja, je pritožbeni organ sklenil, da je treba v zvezi z vloženo in dopolnjeno zahtevo postopati in odločiti tako, kot da je celotna naprava nova IPPC naprava in ne obstoječa IPPC naprava (po splošnem režimu).

Postopek vodi:

Miha Skubic

višji svetovalec

Vročiti:

- Odvetniška družba Čeferin, o.p. d.o.o., Taborska cesta 13, 1290 Grosuplje (za *Uroša Macerla, Ravenska vas 26a, Zagorje ob Savi*) – osebno
- Občina Trbovlje, Mestni trg 4, 1420 Trbovlje – osebno
- Odvetnica Breda Razdevšek, Dalmatinova 11, 1000 Ljubljana (za *Lafarge cement, d.d., Kolodvorska cesta 5, Trbovlje*) – osebno

Poslati v vednost:

- Agencija RS za okolje, Vojkova 1b, 1000 Ljubljana – navadno